

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně **Z. P.**, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 11. 2014, č. j. 8 A 145/2014 - 10,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) svým podáním doručeným Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 3. 12. 2014, které je podle svého obsahu kasační stížností, brojí proti usnesení městského soudu ze dne 18. 11. 2014, č. j. 8 A 145/2014 - 10. Tímto usnesením městský soud odmítl stěžovatelčinu žalobu (respektive nejasné podání ze dne 9. 7. 2014, nazvané jako „*Stížnost a žaloba na nezákonný postup*“), neboť nebylo zřejmé, čeho se žaloba týká, proti komu směřuje a co se navrhuje; uvedené nedostatky přitom stěžovatelka neodstranila ani na opakovanou výzvu soudu.

Protože kasační stížnost nesplňovala podmínky řízení stanovené ustanovením § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 12. 12. 2014, č. j. 3 As 246/2014 - 6, k odstranění těchto vad, a to, mimo jiné, i ke splnění poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] zároveň byla stěžovatelka poučena o následcích spojených s nevyhověním této výzvě. Stěžovatelka na uvedené usnesení sice reagovala podáním ze dne 30. 12. 2014, v něm ale neuvedla žádné věcně relevantní skutečnosti; nepožádala ani o osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., ani o ustanovení zástupce z řad advokátů k zastupování v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 8 téhož zákona), ač byla o obou těchto procesních právech řádně a srozumitelně poučena.

Nejvyšší správní soud nejprve uvádí, že usnesení o odmítnutí podání pro neodstranění jeho vad patří do množiny rozhodnutí, proti nimž je kasační stížnost přípustná, což explicitně vyplývá z dikce § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; tomu koresponduje rovněž poučení, kterého se stěžovatelce dostalo v závěru napadeného usnesení.

Dále platí, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 odst. 1 citovaného zákona se tedy stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Soudní poplatek za kasační stížnost činí dle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, částku 5.000 Kč.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovatelce společně s podáním kasační stížnosti, kterou jak již bylo uvedeno, doručila městskému soudu dne 3. 12. 2014 (s přihlédnutím k § 106 odst. 4 s. ř. s.). Jak již bylo výše v podrobnostech popsáno, Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením ze dne 12. 12. 2014, č. j. 3 As 246/2014 - 6, které bylo stěžovatelce neúspěšně doručováno dne 18. 12. 2014. V souladu s § 49 odst. 2, občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), jehož se podle § 42 odst. 5 s. ř. s. subsidiárně použije i pro doručování v soudním řízení správním, doručující orgán téhož dne písemnost uložil a stěžovatelce zanechal písemnou výzvu, aby si u něj písemnost vyzvedla. Podle § 49 odst. 4 o. s. ř. platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl; doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. V souladu s citovanými ustanoveními se proto za den doručení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2014, č. j. 3 As 246/2014 - 6, považuje 28. 12. 2014; dne 30. 12. 2014 byla zásilka vložena do domovní schránky stěžovatelky.

Bylo-li tedy usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2014, č. j. 3 As 246/2014 - 6, stěžovatelce doručeno dne 28. 12. 2014, posledním dnem desetidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku byla středa 7. 1. 2015. Stěžovatelka však toho dne a ani později soudní poplatek nezaplatila. Nejvyšší správní soud znovu zdůrazňuje, že v případě lhůty stanovené usnesením ze dne 12. 12. 2014, č. j. 3 As 246/2014 - 6, se jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, resp. doručí usnesení o zastavení řízení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, není splněna esenciální podmínka, za níž může řízení o kasační

pokračování

stížnosti proběhnout, a proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatelka neodstranila ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byla výrokem II. usnesení ze dne 12. 12. 2014, č. j. 3 As 246/2014 - 6, vyzvána, Nejvyšší správní soud nicméně nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2015

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu